

Rozhovory se životem

OBSAH

1. Dopis duchovního učitele Emanuela-----	4
2. Sitael-----	6
3. Třetí oko-----	11
4. Šestý smysl-----	12
5. Strach-----	15
6. Dopis příteli-----	19

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

Známý Mistr dostal návštěvu.

„Mistře, pomoz mi konečně najít pravdu! Již roky hledám, již roky se domnívám, nyní jsem našel to pravé, ale není tomu tak. Co mám dělat?“

„Příteli, především musíš...“

„Já vím“, nenechal návštěvník Mistra dokončit větu, „především musím mít nezdolnou touhu po pravdě!“

„Ne, můj milý, především se musíš naučit přiznat, že nejenom ti druzí, ale i ty sám se můžeš mýlit.“

Anthony de Mello: „Weisheitsgeschichten.“

Dopis duchovního učitele Emanuela – červen 1997

Moji milí přátelé !

Jsem posel Boží a jsem schopen vnímat vnitřní a vnější rozervanost dnešního člověka, který ztratil spojení se svým Tvůrcem a propadá často beznaději a nevěře ve vše, co není schopen svým rozumem zvládnout.

Život na zemi je však jen krátký úsek Vašeho věčného života. Využijte všech jeho zkušeností k růstu své duchovní čistoty, abyste našli ztracený vnitřní mír, harmonii a sílu, která Vás přivede k Otci a k nám, Vaším bratrům, zpět. Věřte, že jsme stále s Vámi, připraveni pomoci a podpořit každého, kdo na naši pomoc a ochranu věří.

Snažte se v každém životním okamžiku říci „ano“ k pozitivním závěrům a skutkům, k zušlechtnění své duše a ke službě lásky k bližnímu. Tím si zajišťujete stoupající hodnoty života současného i budoucího.

Vaše slova, jednání, myšlenky a pocity jsou rozhodujícím potenciálem pro Váš vnitřní růst. Nehovořte tolik, nekritizujte a neodsuzujte, pomáhejte! Při hlubším zamyšlení poznáte, že nejste sami lepší. Učte se odpouštět i to, co považujete za neodpuštělné. Nepříznivé myšlenky, i když je nevyslovíte, zůstávají vtisknuty ve Vašem životním ódu a škodí Vám. Kontrolujte hned v zárodku Vaše myšlenky, slova a pocity. Hledejte bližší přístup ke svému Tvůrci ne slovy, ale činy, které zrcadlí Jeho zákony.

Na zemi je den ode dne stále více samozvaných duchovních vůdců. Hledají Boha ve falešných představách, ceremoniích a naukách. Kolik z nich Vás přesvědčuje vlastním příkladem a vede k poznání, že cesta k Bohu je láska ke všemu a ke všem? Láska, která roste každým ztišením se do nitra duše, ne pokřikem, honbou za ziskem a slávou.

Učte se věře v ochranu a vedení Vašeho duchovního průvodce.

*„Dám ti prozíravost, ukáži ti cestu, kterou půjdeš, budu ti radit.“
Žalm 32, 8*

Váš milý průvodce působí zvnitřku navenek a vede každého, kdo se nechá vést. Proto se uzavírejte stále více do sebe sama, do

nevysychajícího pramene moudrosti a lásky, kterým Vás Tvůrce obdařil, a který leží u většiny z Vás nevyužit a nepoznán. To, co mnozí nazývají láskou, je programem rozumového a tělesného cítění. Láska, daná Bohem, má vyšší poslání. Její poznání roste s každým dobrým slovem a činem.

Ve jménu této lásky jsem prosil Krista o pomoc při procitnutí Vaší duše, o sílu k poznání pravdy a poslání, které máte v současném životě splnit. Každý z Vás, pokud je jeho snažení opravdové a čisté, se může na tuto pomoc spolehnout.

Řekněte v každé životní situaci „ano“ k Bohu a životu. „Ano“, které je důležitým stupněm ve vývojové spirále Vašeho návratu k duchovní čistotě, k dokonalosti a k Bohu.

„Jak se ti daří v novém bytě, moje milá?“

„Ach, je to hrozné. Nemáš zdání, jakou mám nepořádnou sousedku. Sama je neupravená tak jako její děti, které běhají špinavě kolem domu. A to jsi ještě neviděla její byt! Podívej se na prádlo, co pověsila venku k sušení! Vidíš ty černé šmouhy a špínu?“

Přítelkyně přistoupila k oknu a po krátké chvíli odpověděla:

„Ale to prádlo je čisté, milá Marie! Ty černé šmouhy a špína jsou na tvém okně!“

Anthony de Mello: „Weisheitsgeschichten.“

Sitael

Jsem Sitael. Víím, že vám moje jméno nic neříká. Přicházím z oblasti planety Merkur. Nemám možnost hovořit k pozemskému obyvatelstvu jinak než pomocí média, kterému jsem vděčný, že mi poskytuje příležitost vám říci několik slov. Mám sice s mnohými z vás kontakt v době, kdy je vaše astrální tělo ve spánku odděleno od těla fyzického, ale vy tato setkání ihned po probuzení zapomenete, protože rozum, který přebírá v denním vědomí nadvládu, omezen hmotnou hranicí těla, u většiny z vás astrální zážitky potlačuje.

Obyvatelé planety Země očekávají příchod prorokovaných událostí. Někteří s klidem a důvěrou v Boží pomoc, jiní se strachem, nevěrou nebo posměchem, každý podle toho, kolik mu jeho duchovní zralost dovolí. Kdo věří v Boha, kdo se snaží žít podle Jeho zákonů, nemá se čeho bát. V důlku mezi obočím leží vaše tzv. Třetí oko, nazývané též okem duchovním. Víra v Boha, láska a morální čistota vytvářejí energie nesmírné síly, které z tohoto oka vyzařují. To je vaším znamením.

Dvoutisíciletý vývojový cyklus staré země dochází ke konci. V Bibli najdete slova, která vám doporučuji číst a promyslet:

Matouš, 24, 23 – 24.

„Tedy, řekne-li vám někdo: „Hle, tu je Mesiáš nebo tam“, nevěřte ! Neboť vystanou lžímesiašové a lžíproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.“

Ta doba je již zde. Mnozí z vás věří, že Ježíš je opět inkarnován na zemi. Mnozí z vás věří každému, kdo prohlašuje, že hovoří Jeho jménem nebo jménem vašich kosmických bratrů. Znovu opakuji Matoušova slova: *„Nevěřte !“* Zvažujte, komu dáte svou důvěru. K čemu potřebujete pochybná sdělení a slova, máte-li dostatek důvěry ve svého Tvůrce, který vás vede a chrání až do posledních okamžiků vám vyměřené doby pozemského života. Snažte se získat morální čistotu, nechte se vést láskou ke všemu a ke všem, nejvyšším Božským zákonem všech věků. Buďte vděční všem, kteří vám přinášejí čistou pravdu, aby obrátili vaše kroky k duchovnímu poznání. Chraňte se všech, kteří vás zásobují senzacemi a esoterickými „zázraky“.

Den ode dne rostou zástupy těch, kteří se prohlašují za naše spolupracovníky. Zvažujte dobře jejich slova a nevěřte všemu. Co jsme vám měli říci, to již víte. Nyní jste na řadě vy. Jednejte ! Pracujte na svém duchovním poznání a růstu, abyste byli schopni evakuace a příštího života v čistém vibračním prostoru nové země.

Matouš 24, 21 - 22:

„Neboť tehdy nastane brozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny.“

Síly elementů voda, oheň, vzduch a země otřesou celou zemi, a až do příchodu pomoci vašich vesmírných bratrů bude země naplněna výkřiky utrpení, strachu a nářku. Kolem země budou stát připraveny ve formaci velikého kříže na nebi zářící legiony kosmických lodí, stojících pod vedením Ježíše Krista. Matouš hovoří i o tomto znamení.

Nepropadněte panice! Chraňte se láskou a důvěrou k Bohu, prostě o pomoc a zůstaňte na svém místě až do našeho příchodu.

Mým úkolem a úkolem mých spolupracovníků je pomoc nesčetným umírajícím, kteří budou převedeni do spánku, aby necítili utrpení a hrůzu probíhajícího dění. K jejich probuzení dojde až v nadzemských sférách. Zahaleni energetickým pláštěm lásky a míru získají vnitřní uklidnění.

Všichni, kteří překonají strach a nastoupí do některé ze záchranných kosmických lodí, budou dopraveni k mateřským lodím, kde se musí pomocí kosmických sourozenců přizpůsobit jejich vysoké, čisté vibraci transformací, pročištěním a prosvětlením těla. Jejich astrální tělo zůstane po určitou dobu odděleno od těla fyzického, které nezanikne, nýbrž zůstane uchováno pro den, kdy se zachránění opět jako celek ducha, duše a polohmotného těla vrátí na novou zemi.

Během pobytu ve vesmírných lodích projdou zachránění učebním procesem, který je připraví na úkoly na nové zemi. Hanael, obyvatel planety Jupiter jim např. vysvětlí karmický princip, zákony planetárního systému, Jophaniel úkoly nového, přicházejícího vývojového cyklu, evoluční princip astrálních, mentálních, hmotných a polohmotných životních oblastí. Jedinci, kteří získají patřičné poznatky, se stanou budovateli nové země.

Třetí, malá, ale po celé zemi roztroušená skupina lidí, kteří odmítnou přijmout vesmírnou pomoc, zůstane zpátky na zemi. Svobodná vůle každého musí být plně respektována. Většina z nich nepřežije přepólování a pročišťování staré země a po dlouhém utrpení přejdou po své smrti do 3. astrální dimenze.

Troška těch, kteří přežijí, budou převedeni do spánku. Vesmírní pomocníci je shromáždí a přenesou do bezpečné oblasti země. Během spánku bude struktura jejich těl přizpůsobena změně životním podmínkám na nové zemi, aby byli schopni snášet např. změnu teploty a silnější kosmické záření. Bez ohledu na jejich věk a dřívější vzeverení přejmou po probuzení ze spánku novou tělesnou formu, která se podobá dřívějšímu jeskynnímu člověku.

Proč ? Jejich vnější forma je analogií aktivity jejich ducha. Ve všech životních inkarnacích zůstávali uzavřeni víře ve vyšší život. Byli jen otroky smyslů a rozumového vědomí, vyznačovali se egoizmem a mnozí z nich brutalitou k životům ostatním. Celkem shrnuto, lze je přirovnat k primátům dřívější země. Na nové, polohmotné zemi se zvýšenou duchovní vibrací, která jim působí bolest, budou žít bez vzpomínek na dřívější existenci, shromáždění v nepřátelenských, navzájem bojujících skupinách, kde plně vyžívají své nízké sklony. Jejich morální vývoj začne až v nadzemských sférách, v dlouhých časových periodách, sice pomalými kroky, ale vzhůru.

Až dozní poslední hřmění kosmických bouří a planeta Země se probudí ze své agonie, rozprostře se všech jejích oblastech stísněné ticho a tma. Po dlouhé době prorazí první paprsky světla ponurou atmosféru a začnou zahřívat novou zemi. Pročištěná příroda, oživovaná světlem a teplem zářícího slunce, začne opět dýchat a s pomocí vyšších přírodních bytostí přejde k novému životnímu rytmu. Ze staré země evakuovaní jedinci, jejichž duchem prozářená těla působí jako zářící slunce, se vrátí zpět na novou zemi. Někteří, kteří dosáhli vysokého stáří, se uzavřou v tichu, aby osamocení zaznamenali zážitky, získané při přeměně země.

Ti, kteří se vrátí na novou zemi, ale stále ještě nejsou ochotni uznat nadvládu ducha a svého Tvůrce, budou bloudit od místa k místu, hnáni nevědomou touhou po něčem, co nejsou schopni nalézt. Jejich vnitřní utrpení lze těžko vylíčit. Nemohou volit dobrovolnou smrt, protože jim k tomu chybí na nové zemi síly a možnosti. Nejsou schopni rozmnožování a proto dojde k jejich vymírání. V nadzemských sférách musí nastoupit dlouhou cestu duchovního

vývoje, který jim umožní návrat a schopnost života v polohmotné struktuře nové země. Země, která nezná války, náboženské, kulturní a sociální rozdíly. Materiální hodnoty, bohatství a moc ztratí svůj dřívější význam, a nejvyšším životním cílem začínajícího evolučního cyklu nové země se stane blízkost Boha.

Splynutí s Bohem je cílem života celého vesmíru. Jménem Boží lásky se snaží všechny výše vyvinuté planety univerza pomoci pozemskému obyvatelstvu nejen v dobách jeho nejtěžších zkoušek, ale i po skončení všech útrap. Důvěřujte nám, ale hlavně pracujte na zvýšení vlastní morální úrovně, která je velmi nízká. Obratě své kroky k Bohu, dodržujte Jeho zákony, nahraďte svou lásku k penězům a moci láskou a službou člověku.

Mé poselství k vám nalezne mnoho pochybovačů a nevěřících. Proto je však neodsuzují. Jejich skepse je zrcadlem vývojového stavu jejich vnitřního vědomí. Neodsuzujte ani vy, pomáhejte !

Moje slova nejsou určena pro vaše rozumové vědomí, které je není schopné zpracovat, ale vaši duši. Loučím se s vámi slovy ze *Skutků apoštolských 2, 19 - 21*:

„A každý, kdo užívá jméno Páně, bude zachráněn.“

Matouš 24, 4 - 8:

„Ježíš jim řekl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: „Já jsem Mesiáš“ a svedou mnohé. Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; bleděte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě nebude konec. Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech. Ale to vše bude teprve začátek bolestí.“

Matouš 24, 21 - 24:

„Neboť tehdy nastane brozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny.

Tehdy, řekne-li vám někdo: „Hle, tu je Mesiáš nebo tam, nevěřte !“ Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.“

Matouš 24, 29 -30, 32 -33:

„Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí. Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uvidí Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou.

Od fíkovníku si vezměte poučení. Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že je léto blízko. Tak i vy, až toto všechno uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi.“

Matouš 24, 35 -39, 42:

„Nebe a země pomínou, ale moje slova nepominou.

O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec sám. Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé. Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka.

Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde !“

Další biblické citáty: Lukáš 21, 25 -28; Marek 13, 24 -37
Zjevení 6, 12 -17; II. Petr 3, 8 -13

Literatura:

Švýcarské médium Silvia Wallimann: „Kosmická pomoc.“

Věřící se divili, že jejich rabbi každý týden večer před sabbatem zmizel. Nedovedli si to vysvětlit a domnívali se, že se tajně odpoutává od země, aby byl Bohu blíž. Pověřili proto jednoho muže, aby sledoval, kam rabbi odchází.

Rabbi se zatím převlékl do šatů obyčejného sedláka a opatroval starou ženu, která nepatřila k židovské náboženské obci. Čistil její příbytek a připravoval jí jídlo na celý týden.

Když se vyslaný špión vrátil, ptali se zvědaví věřící: „Kde byl náš rabbi ? Vznášel se nad zemí ?“

„Ne“, odpověděl muž. „Stoupal mnohem, mnohem výše !“

Anthony de Mello: „Weisheitsgeschichten.“

Třetí oko

Stále znovu dostávám otázky, co je to vlastně Třetí oko.

Na povrchu éterického těla lidské aury¹ jsou uložena tzv. energetická centra, čakry. V Sanskritu znamená slovo čakra „kola“. Mají podobu trychtýřovitých kalichů, které se otáčejí kolem své osy. Rychlost těchto otáček roste s duchovním vývojem. Čakry slouží jako transformátory pro příjem důležitých kosmických energií, spojují člověka s Božskou životodárnou energií a s životním děním celého univerza.

Vedle hlavních čaker existují ještě malé vedlejší čakry v dlaních rukou, v podpaží a ve středu chodidel. Přírodní léčitelé např. předávají energii čakrou dlaní.

Důležitost duchovních center byla známá již ve starověku. V knize Žalmů najdete slova:

„Brány, zvedněte v ý š e svá nadpraží, v ý š se zvedněte, východy věčné, ať může vejít Král slávy.“ Žalm 24, 7

To znamená, že zvýšenou činností čaker dochází ke zvýšení víry a sensitivity pro vnímání vyššího dění a spojení s Bohem.

Třetí oko, čelní čakra, nazývaná též okem duchovním, má své centrum v důlku mezi očima, nad kořenem nosu. V jeho prodloužení leží v hlavě pinální žláza, která ovlivňuje intenzitu duchovního vnímání a cítění, schopnost víry a jasnozřivosti. V Třetím oku se spojují proudy kosmických energií, vědomí nadhmotných světů a inteligencí.

Ve smyslu fyzickém je toto centrum spoluzodpovědné za schopnost vidění. Jeho nedostatečná činnost se projevuje zapomnětlivostí a chaotickým myšlením. Jestliže např. často vědomě potlačujeme problémy, dochází ke křečovitosti Třetího oka, k očním chorobám až k slepotě.

Třetí oko lze nazvat šestým smyslem člověka, smyslem, který je schopen zachycovat a vidět děje mimo hmotnou dimenzi.

Popis čaker a jejich činnosti najdete v knize:

Pavla Kašparcová „Světlo v nás – 12 duchovních sil člověka“

Nakladatelství SANTAL, Liberec

¹ Rozhovory č.2, str. 11

Šestý smysl

To, co nazýváme šestým smyslem, je schopnost vnímat dimenze, formy a děje minulé i současné, které nejsme schopni vnímat ostatními smysly. Činnost tohoto vnímání vychází z vnitřního Já a působí jako radar, který vysílá a přijímá impulzy v době nebezpečí, nemoci nebo zesílených citových prožitků.

Šestý smysl má každý z nás, ale ne stejně vysoko vyvinutý. Často ho nazýváme vnitřním tušením nebo intuicí, které nás seznamují s rámcem budoucích událostí vlastních i cizích. Zdůrazňuji slovo „s rámcem“, protože náplň tohoto rámce si vytváříme pomocí vlastní vůle sami.

Důležitou otázkou je, nakolik je člověku prospěšné intenzitu šestého smyslu rozvíjet. Jestliže jsme schopni objektivně pozorovat všechno, co se s jeho pomocí v dnešní době na veřejné úrovni odehrává, musíme mít strach z činnosti, kterou není člověk v důsledku svých nedostatečných duchovních vlastností ovládnout, protože není schopen rozlišovat mezi působením negativních a pozitivních astrálních sil.

Pozitivní astrální síly, pomocníci člověka, se nikdy nepropůjčují jarmarečným představením, ať v soukromí nebo na veřejnosti, v televizi ap. Působí v tichu, soustřeďují se na duchovní růst člověka a respektují plně jeho vůli. Negativní síly lákají veřejnost senzacemi, věštbami a zázraky, které sledují jediný cíl: Ovládnout člověka a odvést ho na cestu, která odpovídá jejich morálnímu zaměření.

Moji milí, buďte kritičtí a nenechte se ošálit tím, před čím nás varovala již téměř před dvěma tisíci lety Bible a Kristus sám. Stále častěji slyšíme, že tam a tam hovoří Kristus nebo Bůh k člověku, že ten nebo onen je novou inkarnací Krista na zemi. Stále více mediálních jedinců rozšiřuje duchovní sdělení, která nevycházejí z čistého duchovního pramene. Bůh a Kristus nehovoří nikdy k lidem přímo. Vždycky jen přes vyššího anděla, protože vysoká světelná vibrace a síla jejich vyzařování by znamenala zánik hmotného těla média. I duchovní učitelé, kteří k nám hovoří, musí nejprve projít pro ně ne právě příjemnou transformací jejich astrálního těla, aby mohli prostřednictvím čistého média k lidem hovořit. Zdůrazňuji: Prostřednictvím čistého média, které musí dokazovat svou čistotu charakterem a skutky v denním životě.

Čistých médií je opravdu málo. Ostatní média jsou zneužívána negativními silami, které nemají těžkosti hovořit prostřednictvím člověka, protože jejich nízká vibrace odpovídá vibračním duchovně nízkou vyvinutého lidstva.

Ten, kdo opravdu věří v Boha, nepotřebuje senzace, nepotřebuje stále nová sdělení. Víme dost, abychom mohli svůj život obrátit k dobru a lásce, k pomoci bližnímu, k nesobeckosti a k obětavosti. Začněte každý u sebe sama, odhodte všechny pochybné předpovědi a tzv. pravdy. Čtěte raději sami v sobě, ve svém nitru, kde Tvůrce čeká na váš příchod. Většina lidí si není vědoma nebezpečí, kterým jde vírou na falešné proroky vstříc.

Člověk se nechá lehko svést. Jeho ideály, vztahy, charakter a jednání sledují stále stejnou cestu: Dosáhnout pozemského štěstí. Toho však není schopen dosáhnout, pokud jeho animalita není nahrazena duchovními hodnotami lásky a morální čistoty, hmotné zisky, sláva a společenské úspěchy nahrazeny zisky probuzeného ducha.

Pojmy Bůh, duch, duše si většinou vytváříme podle vlastních nebo konfesijních představ. Jak jsou tyto představy nesprávné a ne-realistické, vysvětlují četní zasvěcenci, jejichž vnitřní poznání je pozvedlo nad hranici lidského vnímání.

Tereza z Avilly, která měla hlubokou schopnost vnitřního vidění, říká: „Můj Bože, jak je všechno jiné, jsem-li schopna Tvoji skutečnost vnitřně prožít, ve srovnání s tím, co jsem o ní slyšela a vnímala očima světa!“

Stejně hovoří i Jakub Böhme: „Prosil jsem Boha celý život o milost, aby ode mne vzdálil vše, co nás odděluje. Jednou, ponořen ve vroucí modlitbu odevzdání a lásky, se mi otevřely „vnitřní dveře“ a během několika minut jsem poznal více než to, co jsem roky studoval.“

To jsou jedinci, kteří využili sílu svého šestého smyslu k dosažení cíle života. Tomu však předchází dlouhý boj se sebou samým.

Stuart Chase se snažil překonat vliv od dětství mu vštěpovaných konfesijních, ale i vlastních představ a domněnek: „Dlouho jsem se snažil překonat své tělesné a rozumové Já. Byl to pro mne jeden z nejtěžších životních bojů, protože ve mně hluboce zakořeněné staré zvyklosti a životní programy vzdorovaly nesmírnou silou proti každé změně. Ze stošedesátiosmi hodin týdně jsem dokázal jen čtyřicet hodin prožít vědomě a čistě. Ale i za ty jsem vděčen.“

Tato vděčnost je jistě oprávněná. Pozorujte, že sami nejsme často schopni prožít čistě, oproštění od tlaku našeho podvědomí, přání a zvyklostí, ani pár minut.

Hluboká nevědomá touha žene člověka k neustálému hledání, jehož cílem je splynutí s Tvůrcem v celek, kterému jsme se vzdálili a do něhož se toužíme vrátit. K tomuto návratu jsme vybaveni silami, jejichž velikost jsme se doposud nesnažili poznat. Šestý smysl je jednou z těchto sil, pomocníkem k získání duchovního bohatství, pokud není zneužíván negativními silami k rozšiřování duchovních omylů, jimž často dáváme přednost před čistou pravdou.

Hledejme jeho pomocí cestu k Bohu, ne k bohatství a pomíjejícím senzacím, kterými si vytváříme nepříznivou karmu příštích životů. Kdyby si byla některá média tohoto faktu vědoma, zacházela by se svými sděleními opatrněji.

Ubohý žebrák přišel do firmy bohatého muže a prosil o almužnu. Boháč zavolal svoji sekretářku a žádal ji: „Podívejte se na tohoto muže! Prsty mu vylézají z rozbitých bot, jeho kalhoty a kabát jsou jenom špinavé hadry, kdoví, kolik dní se již neholil a nemyl, a jak to vypadá, kdoví, kdy naposled jedl. Odveďte ho z mé kanceláře, nechci ho vidět. Bolí mne srdce, když vidím, v jakém stavu žije.“ Almužnu žebrák nedostal.

Lidské pokrytectví a lakota mají různé tváře.

Anthony de Mello: „Weisheitsgeschichten.“

Strach

„Láska nezná strach; dokonalá láska strach zabání, vždyť strach působí muka. Kdo se bojí, nenašel dokonalost v lásce.“

Jan, 1. List, 4, 18

Strach je jedním z nejsilnějších průvodců lidského života. Má nad člověkem takovou moc, že se mnozí domnívají, že náleží k zákonitostem života. Pravděpodobně proto, že vyvolává vedle negativních duševních stavů i určité varovné, učební a obranné funkce. To však platí jen pro životy bez vyššího vědomí, např. pro životy zvířat. Člověk, schopný vědomé akce a reakce, je schopen strach zvládnout již v počátečním stadiu a zabránit jeho růstu cílevědomou duševní aktivitou.

Nejsilnější zbraní proti strachu je víra v ochranu a pomoc. Příkladem nám může být malé dítě, které, odevzdáno v důvěře v ochranu matky a otce, ztrácí strach a cítí se jistě v jejich blízkosti, ve vědomí, že není samo. Stejný ochranný reflex provází i dospělého, je-li schopen víry ve svého Stvořitele, Otce. Postavil nám po boku duchovní průvodce, jejichž stálá přítomnost, podpora a ochrana zajišťují člověku vyšší pomoc.

„On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.“ Žalm 91, 11

Jeden ze základních duchovních zákonů říká, že stejné přitahuje stejné. Kdo podléhá strachu, stupňuje jeho síly, čím déle mu podléhá a přispívá ke splnění toho, čeho se obává. Kdo proti strachu bojuje v důvěře ve vyšší ochranu, vítězí nad jeho silou.

Každý, kdo je schopen se hlouběji zamyslet nad průběhem svého života, musí si přiznat, že právě těžké životní okamžiky a zkušenosti, jichž se bojíme, přinášejí nejvyšší zisk. Utrpení vytváří nový životní program, protože vede k novým duševním poznatkům, k růstu charitativního cítění a ke změně myšlení. Zda tato změna probíhá pozitivně nebo negativně, záleží na výšce duchovního vývoje každého postiženého, ale existují i případy, kdy se člověk utrpením stává sobeckou bestíí.

Energie strachu se koncentruje v podvědomí, kde jsou uloženy i negativní zkušenosti našich dřívějších inkarnací. Stojíme-li vstříc určité životní situaci, čerpá rozumové vědomí z těchto nashromážděných zkušeností a často reagujeme strachem. Mnozí z nás

jsou celý život provázeni nevysvětlitelnou obavou před výškou, bojí se ohně, vody, trpí strachem před lidmi a některými zvířaty, ale i sebelitováním, depresemi, komplexy méněcennosti, zbabělostí ap., jejichž podstatu tvoří většinou strach, vycházející z podvědomí, ze zážitků a zkušeností minulých životů.

Vibrace strachu je možné zvládnout, jak již bylo řečeno, plnou důvěrou ve vyšší pomoc, prosbou k duchovnímu ochránci o sílu strach přemáhat, kontrolou pocitů a myšlenek, zesílenou vůlí, ale i cílevědomými cviky, které působí, což je na nich nejcennější, i když na ně nevěříme.

Jakmile pochopíme, že jsme mnohem více než hmotné tělo, že naší pravou životní podstatou je duch, jehož síly jsou gigantické, naučíme se tyto síly využívat. Ale využívat síly ducha je schopen jen ten, kdo na ně věří, kdo uznává prioritu ducha nad hmotou, kdo pevně věří na existenci, pomoc a ochranu svého Tvůrce i v největším nebezpečí.

Zkušeností s Jeho pomocí v rozhodujících životních okamžicích má každý dost. Nazývá je však šťastnou náhodou nebo vlastní nápaditostí, jen aby nemusel přiznat existenci a pomoc Boha. Proč? Většina lidstva přisuzuje Bohu lidské vlastnosti, což není pro růst důvěry a víry v Něho zvláště příznivé. Výchova, dogmatické konfesionalní nauky a nesprávné představy identifikují Boha jako trestajícího, tvrdého vládce nad životy, jehož se bojíme. Bůh je láska, neschopná trestu a hrozeb, láska, kterou nedovedeme pochopit, pokud nejsme sami schopni láskou žít.

Vibrace strachu je silná negativní energie, která přechází na energetická centra fyzického těla a způsobuje blokádu činnosti éterického, astrálního a mentálního těla aury, což se projevuje nemocemi těla a duše. Nemocí se člověk bojí, protože je považuje za možnou počáteční fázi smrti, které se také bojí. Tím dochází k dvojnásobnému zesílení energií strachu: Strach z nemoci a ze smrti. K nim se ještě přidružuje strach o pozůstalé, o rodinu a její hmotné zabezpečení ap. Strach je jednou z nejrozšířenějších silných autosugescí, kterým většina z nás podléhá bez boje a uvědomění si její škodlivosti.

Jen málo je těch, kteří věří na posmrtný život a na pomoc Boha. Odevzdání do Jeho ochrany přijímají životní těžkosti a nemoci jako cestu k vývojovému zrání vlastnímu, ale i svých bližních. Hledají původ probíhající nemoci v sobě samých a snaží se proti ní bojovat

duševní harmonií a vírou, čímž zeslabují působení strachu a uvolňují tělesné blokády příjmu léčivých kosmických energií.

Bojujte proti strachu, postavte se životním problémům s nadějí a odvahou vstříc. Proste svého duchovního průvodce o sílu a spoléhejte se na vyšší pomoc, o níž prosíte. Nepotlačujte a nezkrslujte strachem a vlastní podrážděnou představivostí své životní těžkosti a úkoly. Přijímejte je tak, jak přicházejí a věřte, že i v největší tmě najdete světélko, které vás vyvede z momentální temnoty. Každý z nás má možnost volit konstruktivní nebo destruktivní životní formu. Změna způsobu dosavadního života začíná myšlením. Čisté myšlení však samo nestačí. Je nutné jeho impulzy a předsevzetí realizovat v denním životě a ve vztahu k spolužijícím. Prozatím stojí ve středu lidské pozornosti jen hmotný zisk a uspokojování. Snažte se svá přání a touhy přenést do oblasti ducha a duše. Pomocí jejich spojení s vesmírným životním celkem a tohoto celku k vám získáte stále více duchovní čistoty a tím i více uvolněných sil ducha, které vám umožní procházet životem bez vytváření nových karmických příčin a nutností k dalšímu znovuzrození, životem radosti bez nemocí a strachu.

Cvičení k zvládnutí strachu

Večer, jakmile se setmí, soustředte se na měsíc na nebi. Představte si, jak vás s ním spojuje jemné stříbrné vlákno, jímž přijímáte a vysíláte při každém vdechnutí a vydechnutí zářící světlo. Toto světlo naplňuje každou jednotlivou tělesnou buňku a vytlačuje negativní energii strachu. Představujte si, jak jste tímto světlem stále více zahalení, a nic nedobrého k vám není schopno proniknout.

Zdržujte se, jak často jen je vám možné, v přírodě. Zklidněte svoje myšlení a snažte se soustředěně naslouchat šumění stromů, vody nebo větru. Představte si, jak stále více splýváte s jejich rytmem. Naplnění lehkostí a harmonií vydechnutím jim vstříc všechny tíživé myšlenky a strach a pozorujte, jak je vítr a voda odnáší. Element voda a vítr jsou prostoupeny Božskou pranou, která posiluje duši i tělo.

Zvedněte hlavu a dlaně slunci vstříc. Dýchejte vědomě svým srdečním centrem sluneční teplo a září, až je pocítíte jako hořící

oheň ve svých dlaních. Vdechujte harmonii a sílu, vydechujte slunci vstříc strach, starosti a všechny tíživé myšlenky.

V Rozhovorech č.9 je popsáno další cvičení proti strachu a depresím.

Pro mnoho lidí je velkou pomocí, jsou-li schopni soustředit se během dne stále znovu na slova láska, klid nebo harmonie. Energie těchto slov a stavů působí v čelní čakře, formuje se v Třetím oku v proud, který prochází malým mozkem do duševního vědomí člověka. Myšlenková energie míru, klidu a harmonie je schopna zvládnout nekontrolovatelné pocity vlastní, ale i celého okolí.

Karavana známého kapitána potkala na cestě do Damašku mor. „Kam tolik spěcháš ?“, ptá se kapitán. „Do Damašku. Musím odvést tisíc lidí.“

Na zpáteční cestě se opět setkali a kapitán se ptal: „Ne tisíc, ale pět tisíc lidí jsi zničil. Proč jsi nám lhal ?“

„O ne, já jsem odvedl jen tisíc lidí. Ti ostatní zemřeli strachem přede mnou.“

Strach před morem měl větší moc než mor sám.

Anthony de Mello: „Weisheitsgeschichten.“

Dopis přáteli

*„Nic, co na této cestě bylo započato,
není ztraceno.“*

Bhagavadgíta II, 40

Milý příteli !

Rychle jsi reagoval na moji otázku. Právě tak, jak jsem s tím počítala, protože existence duchovního průvodce skoro každého z nás velmi zajímá.

Doposud jsi ho nebyl schopen vnímat, ale to přece neznamená, že s Tebou nejde. Během času se naučíš silněji cítit jeho přítomnost. Prozatím k Tobě hovoří hlasem svědomí nebo formou bleskových nápadů, které jsou často záchranou v posledním okamžiku. Jmenujeme je šťastnou náhodou nebo geniálním nápadem. Ale odkud se vzaly, o tom moc nepřemýšlíme, protože většina z nás reaguje na zmínky o nadzemských silách a inteligencích, které člověku pomáhají, skepsí, nevírou, mnohdy i výsměchem. Proč ? Každý z nás má svůj čas „cesty do Damašku“. I Pavel dlouho pochyboval, než našel.

Důkazů pro existenci nadzemských pomocníků máme dost. V současné literatuře najdeš četná, vděčností a důkazy naplněná vyprávění lidí, kteří byli schopni zcela střízlivě pozorovat jejich pomoc. Často slyšíme námitky: „Anděl strážný ? Toho mají přece jenom děti!“ Někteří rodiče vedou sice své děti k tomu, aby se před spaním ke svému „strážníčkovi“ modlily, ale sami to nedělají. Dítě vnímá velmi citlivě chování rodičů a reaguje v dospělosti podle jejich příkladu.

Co Ti o nich mohu říci ?

Naši duchovní průvodci jsou čisté duchovní bytosti nadzemských sfér, jejichž myšlenkový svět, ale i struktura fluidálního těla tvoří protipól k myšlení a hmotnému tělu člověka. Skoro ve všech křesťanských kulturních kruzích jsou zobrazováni jako okřídlené bytosti.

Křídla jsou symbolem pohybu, bezpečí, ochrany a zaclonění proti negativním aspektům. Člověk, který si dovede představit pohyb jen pomocí síly a určitého hmotného prostředku, je považuje za nutné pro pohyb v prostoru. Ve skutečnosti andělé křídla nemají. Pohybují se pomocí myšlenkového fluida, které nezná vzdálenost, prostor a čas, existující jen ve hmotných životních dimenzích.

Pro člověka jsou andělé personifikací Božských vlastností. Pomáhají udržovat harmonii celého vesmíru a jsou lidstvu Bohem daná pomoc na cestě k dosažení duchovní čistoty, od narození až do smrti. Lidské inkarnace jsou jednou z pomoci k dosažení tohoto cíle. Slovo „duchovní“ nepoužívám ve smyslu náboženském. Vyjadřuje vždy souvislost s duchem.

Naši průvodci se snaží sjednotit vnitřní a vnější síly člověka ve vše ovládající harmonii. Podle staré islámské moudrosti má člověk dva druhy inteligence: anděla a démona. Ducha – duši a tělo. Pokud není démon, tedy tělo, se všemi jeho hmotnými nároky přemoženo nadvládou ducha, není člověk schopen harmonie, jednoty s Bohem a vyššími životy univerza.

Duchovní průvodce je všude s Tebou. Jste vzájemně spojeni myšlenkovým, fluidálním proudem. Představ si toto spojení jako elastické pouto, které umožňuje během zlomku vteřiny vaší duševní blízkost. Vzdálenost, problém prostoru a času pro ně neexistuje.

Hlavního duchovního průvodce máš jen jednoho, ale pomáhá mu mnoho dalších bytostí. Často jsou mezi nimi i zemřelí příbuzní, pokud to jejich duchovní zralost dovoluje. Síla těchto pomocníků je ovšem mnohem menší než síla Bohem nám určeného průvodce, jehož vliv a působení jsou veliké, ale vždycky podrobeny Boží vůli. V noci provází Tvoje astrální tělo do příslušných sfér, kde je posilováno, kde máš možnost setkat se se zemřelými a kde získáváš i nové duchovní poznatky.

Inspiruje Tě k novým životním krokům, koriguje a vede Tvoji intuici správným směrem, abys volil skutky a kontakty, které jsou pro Tebe příznivé a pomůže Ti v době životních těžkostí. Musíš si ovšem uvědomit, že ne všichni se nechají jeho silou vést. Nevírou, pochybnostmi, ale i vědomou vůlí přehlušují svůj vnitřní hlas, svou intuici a dělají bez přemýšlení jen to, co chtějí. Nesprávné „dělání“ vytváří novou karmu, utrpení a ztráty v dalším životě, které svádíme na Boha.

Získáš-li důvěru a vroucí vztah ke svému duchovnímu příteli, naučíš se brzy vnímat jeho přítomnost a hlas. Já mnohdy cítím jeho přítomnost jako příjemný vánek kolem hlavy nebo jako zářící světlo po mém boku. Ztišením se do nitra je možné jasně vnímat jeho odpovědi nebo rady. Ale nikdy Tě k ničemu nenutí a nereaguješ-li, odmlčí se.

Musíš se však naučit dobře rozlišovat mezi hlasem svého anděla a mezi hlasem démonických našeptávačů. Ti se neodmlčí, naopak. Jejich ponoukání roste, pronásleduje Tě dnem a nocí a jejich rady nevycházejí z lásky, nýbrž z touhy Tě ovládat a odvést od Boha. Ptej se před každým činem, zda nepoškodí někoho jiného a zda Ti přinese nejen hmotný, ale i duchovní zisk. Proti nedobrym skutkům reaguj láskou, kterou okamžitě vysílej tam, kde chceš ublížit nebo kdo ublížil Tobě. Nepříznivé síly se neštítí ničeho víc než lásky. Uvědom si v každém okamžiku, jak silnou zbraň máš a jak málo ji používáš.

Vnitřní hlas, kterým k Tobě průvodce promlouvá, dovede nesmírně utěšovat, ale i pálit v duši jako oheň. Nepotřebuji Ti mnoho říkat, jistě znáš výčitky svědomí a vnitřní tlak nahradit vše nedobré, co jsi způsobil. Jsou svědectvím pro morální vědomí a vnitřní růst.

Andělé jsou tak jako člověk částí Božské prasíly. Můžeme je nazývat svými bratry. My, kteří žijeme na zemi, jsme zneužili svoji sílu a tím se oddělili od jejího pramene. Bytosti, které se provinily méně nebo vůbec ne, nám pomáhají najít cestu zpět do společného duchovního domova a rodiny. Jejich vnitřní zralost přesahuje vysoko vývojový stupeň člověka. Jistě přijde čas, kdy i my nebudeme jejich pomoc potřebovat a budeme schopni, tak jako ony dnes, pomáhat ostatním. Ale to bude ještě dlouho trvat.

Možná, že tě bude zajímat, že každý duchovní průvodce má se svým chráněncem určitou podobnost. Míním podobnost duševní. Proto nám tak dobře rozumí. Mnozí nás provázejí již dlouho, od inkarnace k inkarnaci, věrně, oddaně, stále připraveni pomoci, podpořit, těšit a sílit. Když jim nejsme schopni rozumět, hledají v našem okolí jedince se zesíleným intuitivním cítěním, které přivedou do naší blízkosti a jejich prostřednictvím nám sdělí, co je pro nás dobré. Zprostředkovatel si toho nemusí být vždy vědom. Nestalo se Ti ještě, že Tě třeba zcela cizí člověk přivedl k lidem,

poznatkům, rozhodnutí a řešení, které jsi nebyl schopen předtím najít ?

Nejužší spojení se svým duchovním průvodcem najdeš v modlitbě. Ne v automatickém odříkávání naučených textů, ale v rozhovoru s Bohem, Kristem, matkou Marií. Modlitbou je každý dobrý skutek, dobré slovo, láska a pomoc ostatním. I pouhý úsměv pod životní tíží nebo stářím trpícím, může být tou nejkrásnější modlitbou. Hovoříš-li se svým duchovním průvodcem, mluv tak, jak rozprávíme my mezi sebou. Svěř mu své bolesti, touhy a chyby, pros o pomoc a dostaneš ji. Modli se odevzdaně, konči slovy: „Tvá vůle se staň!“ Cítím tvé „proč ?“ Nezapomeň, že musíš odčinit svá karmická zatížení a že si mnohdy toužebně přejeme věci, které by se staly nám nebo těm, pro něž prosíme. Životní zátěží. Nevidíme dopředu. Ale nemůže-li Ti ochránce splnit vroucí prosbu, dá Ti aspoň sílu životní problém nést a řešit.

Náš duchovní přítel je mostem mezi námi a Kristem. Kristus je most mezi člověkem a Bohem. To, že po smrti přijdeme přímo k Bohu, je jen konfesionální domněnka. Od Boha nás dělí ještě eóny vývojových period, než získáme potřebnou duchovní čistotu a dokonalost. Ale s pomocí Krista nebo matky Marie mohou dospět Tvé modlitby až k Bohu.

Jest-li najdeš pomocí důvěry ve svého ochránce zátiší lásky, síly, pocitu bezpečí a jistoty, leží ve Tvé moci. Uzavři se častěji do ticha svého nitra, zavři oči, dýchej zhluboka a pravidelně a představ si, že s ním putuješ po břehu nekonečného oceánu. Zahalení světlem jdete společně vycházejícímu slunci vstříc. Slunce má hluboký symbolický význam. Nezapomeň však před každým ztišením prosit svého průvodce o ochranu, protože otevíráš svoji auru !

Vím, že v příštím dopise bude Tvá první otázka, jak je tomu se symbolikou slunce, o které jsem se zmínila, proto ji ještě krátce zodpovím.

Pozemské slunce je již po tisíciletí symbolem Božství. Symbolem tepla, světla, života, celku bez začátku a konce. Podle sdělení Jakuba Lorbera: „ ...plní jeho paprsky celou Nekonečnost a nejsou nic jiného než služebníci Boží vůle a z ní vycházející moudrosti...“ Teplo je i v duchovních dimenzích symbolem Božské lásky a světlo symbolem Božské moudrosti.

Obraz tvořivé síly vše prostupujícího světla a nekonečna jsou nádherně vyjádřeny v buddhistické mystice hlubokou, vše objímající vibrací slabiky **OM**. Symbolizuje duchovní stav nadvědomí, v němž splývá všechno individuální snažení s nekonečným prostorem Věčného. Kolem duchovního Slunce, Boha, rozkládají se jako vyzařující paprsky do všech směrů nebeské sféry, domov Tvého duchovního ochránce, ale i Tvůj.

Zdravím Tě srdečně a ozvi se brzy !

Pavla

